

URŠULINSKA CRKVA ISUSOVA ROĐENJA
20. studenoga 2003.

FESTIVAL SVETE CECILIJE

TEMA: KRIST NADA SVIJETA

KONCERT: W. A. Mozart: KRUNIDBENA MISA u C-duru

Katedralni zbor ACD Angelicus i prigodni orkestar
Solisti: T. Ilčić, S. Cingula, B. Bogdan, D. Milković

Pozdrav

Nalazimo se u crkvi Isusova Rođenja, u samostanu-jubilarcu koji pamti i broji svojih 300 godina postojanja. Okupila nas je izvedba Krunidbene mise Wolfganga Amadeusa Mozarta, što ju je skladao u čast jednoga kralja. Nalazimo se pred svetkovinom Krista Kralja kojom završava svoj tijek ova liturgijska godina, te dok budemo uživali u divnoj vokalnoj i instrumentalnoj tako oplemenjujućoj glazbi, mislimo na našega Kralja koji je jedini dostojan da mu pjevaju i sviraju, da mu se raduju, dive i klanjaju svi puci i narodi, poput ovih naših večerašnjih umjetnika. Još ih jednom pozdravljamo od svega srca i unaprijed zahvaljujemo na trudu i ljubavi kojom će nas obdariti i razveseliti.

Predlažem da ovo veličanstveno Mozartovo djelo.....
popratimo svetopisamskim tekstovima proroka Danijela, koji je, možemo s pravom vjerovati, zanosio ne samo Mozarta, nego i tolike glazbenike te su poput njega «gledali u noćnim viđenjima» svojega genija slavu Nebeskog Kralja okružena mirijadama nebesnika.

Kyrie eleison:

Danijel je zajedno sa svojim narodom bio u izgnanstvu. Bili su prezreni u očima susjednih naroda koji su im kovali nesreću i ogorčavali im dane. On je svjestan da ih sve te nevolje biju jer su prezreli Savez ljubavi sa svojim Bogom. Zato mu vapi sa svojim prijateljima:

«Blagoslovljen i hvaljen budi, Gospode, Bože otaca naših, i neka ime tvoje bude slavljeno do vijeka! Pravedan si u svemu što učini nama; sva su tvoja djela istinita, svi tvoji putovi pravi, svi tvoji sudovi istina....

Zgriješili smo i počinili bezakonje odmetnuvši se od tebe, sagriješili teško; ne slušasmo naredbe tvoje.

Nismo ih čuvali i nismo vršili što nam bijaše naređeno za naše dobro...

O, ne zapusti nas zauvijek i ne uskrati nam svoje milosrđe...

Gospode, postadosmo najmanji među narodima, prezreni po svoj zemlji poradi grijeha svojih. Nemamo sada vojvode, proroka, kneza.... Ni mjesta gdje da nađemo milosrđe.

No primi nas slomljene duše, duha ponizna..., jer se neće postidjeti oni koji se u te uzdaju!

Odsada ćemo svim srcem slijediti tebe, tebe se bojati i tražiti lice tvoje.

Ne postidi nas, već postupaj s nama po blagosti svojoj, po velikoj ljubavi svojoj!

Izbavi nas, kao nekoć, čudesima svojim, proslavi ime svoje, Gospode!

Neka se postide oni koji zlo čine slugama tvojim, nek znaju da si ti jedini Bog i Gospod, slavan po svoj zemlji!» (Dn 3, 24-45 passim)

U tim mislima poslušajmo ponizni i zaufani vapaj, pobožnu molitvu stavka. **KYRIE ELEISON! – GOSPODINE, SMILUJ SE!**

Gloria in excelsis Deo

Prorok Danijel nastavlja svoje viđenje:

«Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni... Tisuću tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim...

Gledah u noćnim viđenjima i gle: na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji.

On se približi Pradavnome, i dovedu ga k njemu. Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici.

Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći i kraljevstvo njegovo neće propasti!»
(Dn 7, 9-10, 13-14)

Danijel prorok pripremio nas je ovim riječima na promatranje Božje slave i veličine izražene u divotnom suglasju pjesme betlehemskih anđela: **GLORIA IN EXCELSIS DEO – SLAVA BOGU I MIR LJUDIMA!** Te se dvije stvarnosti uvjetuju: gdje nema slave Božje, neminovno nema ni mira ljudima. Tu se redaju izrazi naše hvale Bogu, izrazi našeg divljenja, naše zahvalnosti radi velike Božje slave. Ja sam sretan što si ti, Bože, velik, svet, svevišnji, jedini moj Bog i Gospodin!

Credo in unum Deum

CREDO – VJERUJEM ima biti osobni stav svakog vjernika. Možda je kod nekoga plah, nesiguran, s natruhama sumnje u borbi da mu vjera bude «rationale obsequium» - razumska služba Bogu. Bog prima i našu sumnju uz pošteno propinjanje da uđemo u svjetlo, stoga nam daje dovoljno milosti da nam vjera bude živa, čvrsta, cjelovita, osobni odgovor ljubavi i povjerenja našega maloga «ja» na veličanstveni ali uvijek očinski «ti». Otac nas predaje Sinu u ljubavi Duha Svetoga. Credo je klicaj Presvetom Trojstvu: Ocu Stvoritelju, Sinu Spasitelju i Duhu Posvetitelju. Otac je Sinu predao svu vlast na nebu i na zemlji. Danijel je to ovako vidio:

«Podigoh oči da vidim i gle: Čovjek odjeven u lanene haljine, oko pasa mu pojas od zlata ofirskoga, tijelo mu poput krizolita, lice kao munja, oči kao baklje ognjene, ruke i noge poput mjedi ugladene, zvuk riječi njegovih kao žamor mnoštva... (Dn 10, 5-6)

Tada blagoslovih Svevišnjega, hvaleći i uzvisujući onoga koji živi dovijeka:

Njegovo je kraljevstvo – kraljevstvo vječno, njegova je vlast za sva pokoljenja.» (4,31)

Predajmo se doživljaju ovog veličanstvenog stavka koji će nam dočarati naši umjetnici.

Sanctus – Benedictus

Stavak **SANCTUS – BENEDICTUS – SVET I BLAGOSLOVLJEN** naslanja se na ispovijest vjere. Tek kad kažemo od svega srca «Vjerujem», možemo klicati trostruki «Svet» svome Bogu koji nam dolazi kao «Blagoslovljeni» da nam na tragu stopa svojih ostavi blagoslov. Danijel je s drugovima ovako molio:

«Blagoslovljen budi, Gospodine, Bože otaca naših, hvaljen i uzvisivan dovijeka!

Blagoslovljeno, slavno i sveto ime tvoje, hvaljeno i uzvisivano dovijeka!

Blagoslovljen budi u domu svete slave svoje, hvaljen i slavljén dovijeka!

Blagoslovljen budi na prijestolju kraljevstva svoga, hvaljen i uzvisivan dovijeka!

Blagoslovljen ti što istražuješ bezdane i sjediš nad kerubima, hvaljen i uzvisivan dovijeka!

Blagoslovljen budi na svodu nebeskom, hvaljen i slavjen do vijeka!» (Dn 3, 52-56)

Agnus Dei

Naš Isus Krist je Kralj, ali posve drugačiji od zemaljskih kraljeva i veličina. Svi imperatori i cezari, carevi, kraljevi i faraoni, «füreri» i «ducei», duždevi, drugovi maršali i gospoda predsjednici dolaze i prolaze, drmaju svojim i tuđim zemljama, nameću se, vladaju, ali vrlo brzo odlaze s pozornice. Jedni za sobom ostavljaju gorčinu, prevarene nade, bol i jad, drugi krv i smrt, a poneki opet blagoslov, «poput sunca koje ujutro izlazi, navečer zalazi, a za sobom ostavlja zlatan dan», prema arapskoj izreci.

Kraljevstvo našega Gospodina «nije od ovoga svijeta» (Iv 18,36). Krist je Kralj ljubavi «koji daje svoj život za svoje prijatelje i od kojega nitko nema veće ljubavi» (usp. Iv 15,13). Već je Danijel gledao u duhu «Pomazanika koji će biti pogubljen, ali ne za sebe» (usp. 9,26). Njega je Otac, kao svoga Jedinorođenog Sina, vječnog svećenika i Kralja svemira dao za neokaljanu i pomirnu žrtvu na drvetu križa da izvrši tajne ljudskog otkupljenja, kako pjeva Predslovlje svetkovine Krista Kralja, te je njegovoj vlasti podložio sva stvorenja i dao mu vječno i sveopće kraljevstvo. A to je kraljevstvo istine i života, kraljevstvo svetosti i milosti, kraljevstvo pravde, ljubavi i mira. S Danijelom ćemo i mi moliti Krista da nam se smiluje i da nam daruje svoj mir i blagoslov:

«A sada, poslušaj, o Bože naš, molitvu sluge svoga i usrdne molbe njegove. Neka tvoje lice zasja nad svetištem tvojim... Prikloni uho svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj našu pustoš i grad koji se tvojim zove imenom! Jer mi te ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih smilovanja tvojih. Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, poslušaj i čini! Ne oklijevaj – zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom zove grad tvoj i narod tvoj!» (Dn 9, 17-19)

Nadajmo se da ćemo i mi s Danijelom čuti utješne Božje riječi:

«Ne boj se, miljeniče! Mir tebi! Budi jak! Ohrabri se!» (Dn 10,19)

Stoga s povjerenjem u Očevu ljubav slušajmo smireni stavak **AGNUS DEI – JAGANJČE BOŽJI...**